

[Ministeren for kulturelle anliggender]

ner mig selv her og nu – direkte og materielt – det kan vi undvære. Den holdning er den alvorligste trussel imod det kulturelle demokrati.

Det er synspunkterne om kulturelt demokrati, der ligger bag ved de senere års forøgelse af støtten til forskellige former for amatørvirksomhed og den støtte, der ydes til mange forskellige arter af utraditionel kulturel virksomhed. Kulturministeriets arbejde på idrætsområdet hører også hjemme i denne sammenhæng ligesom det arbejde, der har været gjort for at belyse problemerne omkring forsamlingshusene og de mange projekter, som kulturministeriets arbejdsgruppe for børn og kultur har været med til at sætte i gang.

Et andet af kulturpolitikens grundprincipper er *decentralisering*, hvilket indebærer, at en meget væsentlig del af det kulturpolitiske arbejde hører hjemme i den lokale forvaltning. Vi kan da glædeligvis også konstatere, at mange kommuner og amtskommuner i de senere år i væsentlig grad har forstærket deres kulturpolitiske indsats.

De tanker, der blev formuleret i den kulturpolitiske redegørelse fra 1977, har således klart nok sat deres præg på den kulturpolitik, der har været ført i de senere år. Desværre har disse år også været karakteriseret ved stigende økonomiske vanskeligheder for de gamle statslige kulturinstitutioner, som man kan sige udgør den basis, en aktiv og fornyende kulturpolitik må bygges oven på. Nationalmuseet, rigsarkivet, Det kgl. Bibliotek, Det kgl. Teater og statens museum for kunst – for nu blot at nævne nogle af de store – har alle svært ved at holde deres standard under de nuværende vanskelige økonomiske forhold.

For kulturpolitikken i de kommende år må det derfor også blive en af opgaverne at holde disse grundlæggende kulturinstitutioner oven vande samtidig med, at der skal skaffes plads til fornyelse og nye initiativer.

Speciel del:

Jeg skal herefter gå nærmere ind på nogle af de spørgsmål, der i særlig grad trænger sig på inden for en række af de enkeltområder, kulturministeriet har ansvar for.

Vort biblioteksvæsen er en hovedhjørnen i kulturpolitikken. Veludrustede *bibliote-*

ker, som er åbne for alle, er en afgørende forudsætning for vort demokratiske samfundssystem. Kun når det enkelte menneske har fri adgang til information, vil det have mulighed for at tage stilling til samfundets problemer og at forholde sig til sin egen tilværelse. Derfor bør den frie og lige adgang for alle i samfundet til bibliotekernes samlinger være en ubetvivlet social rettighed. Vi er så lykkelige at have et godt biblioteksvæsen i Danmark, men det er endnu ikke lige veludbygget i alle egne af landet. En mere ligelig fordeling af dette kulturgode er en vigtig kulturpolitisk opgave.

Det er nødvendigt, at vi har et fuldt udbygget, stadig ajourført og vel samarbejdende biblioteksvæsen. I bibliotekerne har vi på én gang samfundets informationsdepoter og dets lagre af litteratur. Adgangen til disse lagre må være ens for alle.

Der er behov for bedre samarbejde og større enhed mellem de forskellige offentlige biblioteker i landet. Folkebibliotekerne har i adskillige år været under central lovgivning, om end overvejende støttet af kommunerne, og de har som følge heraf kunnet udvikle sig på en ret ensartet måde og efter de samme ideer landet over, mens forskningsbibliotekerne er blevet udviklet meget forskelligt fra sted til sted uden nogen formel overordnet koordinering. Det forbedrede uddannelsesmiljø, det voksende behov for at blive informeret om faglige emner og det fælles ønske om gennem rationalisering og effektivisering at gøre bibliotekerne til så gode arbejdsinstrumenter for befolkningen som muligt har også været medvirkende til at understrege behovet for et udbygget samarbejde mellem bibliotekerne som de kulturinstitutioner, der vel bredest af alle institutioner er med til at sikre ytringsfriheden ved at lade alle anskuelser komme til udtryk i deres materialesamlinger og aktiviteter.

For at skabe grundlag for denne bedre udnyttelse af de offentlige bibliotekers ressourcer – både kulturpolitisk og samfundsøkonomisk – nedsatte min forgænger i 1976 bibliotekskommissionen, hvis betænkning fra 1979 vil danne grundlaget for det forslag til lov om biblioteker omfattende både folkebiblioteker og forskningsbiblioteker, som vil blive fremsat endnu i denne samling.